

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: MISERICORDIA

Citation: Drachmann, Holger: "MISERICORDIA", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 362. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-drachmann01-shoot-workid90088.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

MISERICORDIA!

Der lyder en Sang, en forunderlig Sang,
Om Natten naar Livets Travlhed blunder;
En eneste Tone, en dirrende lang,
Holder mig vaagen i Nattens Stunder.

Jeg kunde vel lukke mit Øje i,
Hvis Sangen var kunstnerisk sammenføjet,
Men denne enstonige Melodi
Jager mig Søvnens fra Øjet.

Jeg kunde vel luller i Drømme sødt,
Hvis Tonen, jeg hører, var Bølgernes Stemme, -
Men op jeg springer fra Lejet blødt:
Den Sang har i Havet ej hjemme!

Hørt har jeg Havets vemodige Sang,
Saa langt jeg kan huske i Tiden tilbage,
Men denne ensformige, skærende Klang,
Det er ikke Bølgernes Klage.

Hvor kommer den fra? hvem har da en Røst
Saa udyrket, umelodisk tillige,
Saa blottet for Glæde, for Haab og Trøst? -
Godtfolk, det skal jeg Jer sige !

363

Den Sang, den toner fra Kælderen op,
Hvor Hungeren sidder ved Sygdommens Leje,
Hvor Døden ryster den magre Krop
Og Haabet har ingen Veje.

Den Stemme bæver fra Sorgens Hjem,
Hvor Moderen værges sig selv og Barnet;
Hvor Faderen raver beruset frem,
Tilsølet af Gadeskarnet.

Den Tone skurrer fra Skuret ud,
Hvor Trang eller Frækhed af Lasten baaret
I Dynddaab holdes; hvor Skændslen staar Brud
Med ormædte Blomster i Haaret. -

Hvor fødtes den Røst? Den fødtes i Nød,
Den raabte i Ørknen forladt og ene;
Og Raabet var altid det samme: Brød!
Og Svaret det samme: Stene!